

Ampuja,

elämässäsi on ollut murheita, vaikeita sosiaalisia tilanteita, vaikeita ekonomisia tilanteita, rakkaushuolia. Vaikea lapsuus, vaikea nuoruus, vaikea aikuisuus. Se on surullista, aina epäoikeudenmukaista, joskus kohtuutonta.

Mutta, hyvä ihminen.

Et ole ainoa. Olet yksi miljardeista.

Poistu päästäsi, irtaudu ruumiistasi, leijaile kaupakeskuksen kattoon, koulurakennuksen kattoon, nouse pilviin. Katso muita, älä itseäsi. Ajattele muita, unohda itsesi. Päivitä mittakaava. Jo neliökilometrin säteellä löytyy sinun huoltasi suurempi huoli. Rakenna suhteellisuudentaju.

Kukaan ei ole koskaan saanut kaikkea haluaansa rakkautta, huomiota, ystäviä tai vaikutusvaltaa. Enemmän on keskeneräistä, ristiriitaista ja rujoa, on väheksyntää ja kipuja. Sellainen on maailma, usein tönii eikä ihmiselle mikään riitä. Vaikea pitää pää pystyssä, menee konttailuksi.

Kestä tämä elämä kuin mies, tai nainen. Kasva. Tai älä kasva, älä kestä. Sorru, mutta älä sotke ulkopuolisia omaan keskeneräisyyteesi ja huonoon itsetuntoosi.

Mutta älä, hyvä ihminen, tapa.

Perusta bändi, kirjoita romaani, mene nyrkkeily-salille. Juo viinaa, sekoile ihmissuhteissa, kokeile vuorikiipeilyä ja laskuvarjohyppyä. Liity keskustapuolueeseen, vastusta ydinvoimaa, keskity kielipintoihin. Käy koulu loppuun, hanki työpaikka. Aja taksia. Lue maisteriksi, pyri ministeriksi, keskity omaishoittoon. Sano sille jota rakastat että rakastat. Kerro vihasi niille, joita vihaat tai pidä viha sisälläsi ja kävele pois.

Mutta älä, hyvä ihminen, tapa.

Onko käynyt mielessä, että sitä jota sinä ammut, sattuu. Sattuu niin saatanasti ja sitten se ihminen kuolee. Hetkessä häntä ei ole. Ei se tapahdu kuin elokuvissa, että riittää kun tiedämme kuka on murhaaja ja seuraavassa jaksossa uusi rikos. Todellisuudessa ei ole lopputekstejä, tästä se vasta alkaa. Yhden kuolemasta alkaa muiden suru ja tuska.

Ihminen, jonka sinä ammut on aina jonkun lapsi, hän on jonkun kummipoika tai -tyttö, paras kaveri. Hän on isä, äiti tai isoisa. Sinun viha tai raivopäinen luotisi osuu ja koteloituu kohteen lisäksi kymmeneen hänen ympärillään.

Tapettuasi muut, tapat aina myös itsesi. Se tarkoittaa, että jokin osa sinusta ymmärtää väärät teot tai sitten olet vain pohjimmiltasi pelkuri. Vähintä mitä voisit tehdä, olisi vastata teostasi, kantaa seuraukset, tajuta mitä tuli tuli tehtyä. Joku sanoo sitä katumukseksi.

Pane se pyssy pois. Vie luodit pienmetallikeräykseen. Tao aseesta haarukka ja veitsi, syö hyvin. Kutsu ystäväsi syömään. Jos ei ole ystäviä, hanki niitä. Nuku yön yli. Se on ikiaikainen ja helpoin tapa välttää peruuttamattomat teot.

Joko suunnitelmasi hävettää? Joko näkyy muitakin ratkaisumalleja?

Hyvä, niin pitääkin. Nouse häpeäsi alta ja ole nyt ihan oikeasti rohkea. Mene tavarataloon, mene kouluun, mene aamuiselle torille ja halaa niitä ihmisiä, jotka aiot ampua tai räjäyttää. Jos et uskalla halata, kätele. Jos et uskalla kätellä, ajattele kolme hyvää ajatusta kustakin ihmisestä.

Ajattele ne myös itsestäsi.

Tervakoskella 8.1.2010

Tuomas Kyrö